

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VII.

Dunaj, 25. majnika 1927.

Št. 21.

Ob desetletni majniške deklaracije.

Kmalu bo minulo 10 let, ko so jugoslovanski narodni predstavniki na Dunaju v težkih dneh svetovne vojne izklesali idejni temelj, na katerem bi se zgradila narodna samostojnost. Dne 30. maja 1917 ob pol dveh popoldne je bil tisti zgodovinski pomenljiv trenotek, ko je voditelj slovenskega ljudstva dr. A. Korošec v dunajskem parlamentu objavil celemu svetu majsko deklaracijo, to je voljo in hotenje tedaj zaslužnih avstrijskih Jugoslovancev, da se hočejo oprstiti tuje nadvlade. Že dr. Krek je izjavil kot državni poslanec, da dve ideji ne bosta nikdar izumrli: Da so Slovenci, Hrvati in Srbi en narod in da spadajo državno skupaj. Ta ideja je bila vodilna, vsidrala se je v ljudstvo in zmagala. Od sela do sela, od mesta do mesta je šel po deželi glas, da se bliže slovenskemu narodu odrešilni dan. V tem navdušenju je zbral slovenski narod nad 200.000 podpisov v dokaz in živo prepričevanje: Slovenskemu narodu pomenja majniška deklaracija novi narodni evangelij, ki nosi v sebi boj za narodno in kulturno enakopravnost. Zmagoviti val novega, svežega navdušenja je zašumel po vseh slovenskih hišah tja do zadnjih gorskih koč, vse je podpisovalo majniško deklaracijo. Celi narod je pokazal enodušno svojo voljo, združiti se in otresti tuje nadvlade.

Tudi mi koroški Slovenci nismo zaostali in že tedaj prvič pokazali, da smo politično zreli in narodno probujeni. Bila je to doba, ko je vladal najhujši vojni teror, brezpravnost, zasledovanje in preganjanje in vendar si je upal slovenski narod staviti odločilno zahtevo v dunajskem parlamentu, ki je bistveno pomagala do narodnega osvobođenja, ki je prišlo po razpadu Avstro-Ogrske. Tedanja vlada pod predsednikom Clam-Martinica ni razumela v svoji zaslepljenosti položaja. Ta velika doba nacionalne za-

vesti avstrijskih Slovanov je našla baš v Nemcih, ki so se edino smatrali državotvornim, tako male ljudi, da je prišel celo državnik, — kakor je izjavil Ravnihar v državnem zboru, — ki je kot največjo pridobitev države v vojni postavil nemški državni jezik. In vendar je ponovno že prej oznanil dr. Krek, da se volja narodov, ki hočejo živeti, ne da zatreti ali izpremeniti in kdor to poskuša, je največji sovražnik države. Le medsebojno spoštovanje, le svoboda in ravnopravnost morajo napraviti zvezo narodov, ki naj tvorijo državo. Posledice tako kratkovidne politike niso izostale in Jugoslovenci so se pridružili po razpadu stare monarhije z navdušenjem zmagovitim Srbom, ki so jih smatrali že v deklaraciji za isti narod, ter se spojili dne 1. decembra 1918 v zedinjeno narodno državo: kraljevino SHS.

Nemci so bili v prejšnjem parlamentu v manjšini in so hoteli vladati nad vso slovansko večino. Od leta 1848, ko se je jelo probujati slovansko v Avstriji in razvijati močen nacionalen duh, ki je zahteval enakopravnost narodov pred zakonom zlasti glede narodnosti in uporabe jezika, se Nemci niso mogli sprijazniti z idejo, da so ljudje enakovredni, naj govore ta ali drugi jezik. Majniška deklaracija je zahtevala združenje vseh južnih avstrijskih Slovanov pod okriljem Avstrije in vendar se ni pustila nemška diplomacija odreči svojemu vplivu na državno vodstvo. Posledica je bila, da so škodovali obstoju stare monarhije baš oni Nemci, ki so se smatrali državotvornim, ker je njihova nepopustljivost dovedla Jugoslovence po brezupnih pogajanjih za dosego svojega cilja do koraka, ki so ga storili po usodnih dneh leta 1918. Pridružili so se južni državi in obrnili hrbet Dunaju.

Toda ne vsi! Že v vojni so se žrtvovali goriški Slovenci in Primorci Italiji za to, da je pristopila na stran antante. Ob propadu stare monarhije niso imeli več prilike, se ponovno izraziti. Mi pa smo propadli z dnevom, ko se je jela vsled slabe zaščite s strani novo nastale Jugo-

slavije širiti bojazen in nezaupanje med našo ljudstvo, to je v prvih dnevih bojev.

V spomin na to deklaracijo, ki je prinesla delu Slovencev po 1100 letih svobodo razvoja, se vrši po Jugoslaviji proslava obširnega obsega, ki se je udležje vse organizacije. Goričani in Primorci, ki niso imeli prilike, dati izraza svojemu čustvu od gradnji nove države, ki ječe sedaj pod tujim težjim jarmom kot nekdanj, bodo slušali odmev iz daljave: Da so del naroda, ki je imel še nedavno skupne stike, v stiski in bedi, ali v skupni ljubzni in zaupanju do boljših časov. Usoda je začrtala drugo pot.

Mi pa smo zamudili čas in plebiscit je napravil tako ostro linijo v našo zgodovino, da si moramo graditi za naš obstoj iznova novo podlago. Začrtana je v manjšinskem programu, ki se počasi uveljavlja. Ideja deklaracije pa naj med nami toliko živi dalje, da se zavedamo kulturne skupnosti z narodom, ki si je vstvaril po ostri borbi temelje, na katerih hoče graditi svobodno svojo kulturo, kakor se tudi Nemci vseh krajev in dežel vedno zavedajo svoje skupnosti v narodnem in kulturnem oziru, pa naj so ločeni po mejah ali pa žive v združeni lastni državi. V toliko se udeležujemo tudi mi proslave nad zmago ideje, ki se je porodila pred desetimi leti.

Na prosvetni dan kmetskega ljudstva.

V težkih gospodarskih razmerah živi danes kmetško ljudstvo. Kmet omahuje, obupa, ker ni več kos težkim časom. On, posebno pa mladina izgublja veselje do kmetskega doma, do življenja na domači grudi. Teman pogled v bodočnost in strah pred gospodarskim polomom prešinja kmetski stan. Veselje do kmetskega dela izginja, ljubezen do domače grude ugaša. Vsled tega je napredaj kmetija za kmetijo in beg z dežele je na dnevnem redu. Ljudstvo beži z dežele v mesta, da tam

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Cesar Jožef II. je odpravil podložništvo. Kmet je postal prost in se podal, kamor ga je srce vleklo; njegov prejšnji gospod mu je moral prepustiti zemljo proti primernemu plačilu. Da si pa ohrani država viro dohodkov, je bilo treba, da plačujejo vsi lastniki zemlje enakomerno po velikosti posestva zemljiški davek. Vsled tega se je v tozadavnem patentu iz leta 1785 odredila nova izmeritev zemljišč in ugotovitev dohodkov iz posestva. To delo so imeli izvršiti predvsem zemljemerci; ker pa teh ni bilo v zadostnem številu, so se določile tudi druge osebe.

V Ženeku je bil tedaj za flegarja Ivan Reiter, ki ga že poznamo iz pogovora gostov v komendi. Bil je z dušo in telesom zavzet za korist svojega gospoda grofa Franca Rosenberga, ki je bil tedaj lastnik obširnih ženeških posestev. Zato se mu pa ni smilil kmet in ga je pritiskal, kjer je le mogel. Bil je samec in resnica je bila, da ženske niso imele miru pred njim. In tako je bil tudi Robert Hubman sad takega razmerja, za katerega je moral prevzeti vso skrb po materni smrti. Robert je bil drugače brihten fant, zato ga je dal oče v šolo v

Celovec. Po dovršenem uku je pomagal očetu pri vodstvu oskrbništvu, posebno v pisarni. Kakor nalašč mu je prišlo tedaj, da so rabili sposobne osebe za merjenje zemljišča. Robert Hubman bi moral v Kapli in okolici izvršiti svoj posel, katerega je tudi prevzel spomladi leta 1785. Stanoval je navadno v Kapli na glavnem trgu. Oče ga je sicer vabil, naj stanuje pri Vrbniku v Lobniku, kjer je prostorna in enonadstropna hiša in ga nič ne stane, ker je last ženeške gospode. Flegar sam je vedno tam stanoval, kadar je imel posle v tem kraju, toda Robert je bil rajši v trgu, ker je ljubil družbo, posebno žensko in zaradi tega je bilo življenje v Lobniku predolgočasno.

Robert je najprej meril zemljišča proti Obirskemu. Hodil je mimo Hrabernikove hišice čez potok Bela in dalje po soteski na svoj opravak. Tako je nanese, da je videl večkrat Anko, sedečo pri oknu. Pogledal jo je vedno pozorno, Anka se je sicer prvotno umaknila, pozneje pa se je zgodilo, da je vzdržala njegov pogled in ko se je Robert že nekoliko oddaljen obrnil, je opazil, da je gledala Anka za njim in pri tem zarudela. Nekoč jo sreča na poti proti domu blizu njenega doma. Po pozdravu je dala ena beseda drugo in znanje se je začelo. Robert je bil vitke postave, črnih las in temnih oči, imel je vsekakor tako zunanost, ki dekletom ugaja. Znal pa je tudi gladko in sladko ter tako prepričevalno govoriti, da se je ulovilo neizkušeno deklet v njegove mreže.

Tako je bilo tudi pri Anki. Srečala sta se večkrat, govorila vedno več, Robert je vedel povedati to in ono, napeljal je govor na ljubezen in namignil, da ima lepo službo in bi Anko tudi poročil, če bi ga marala. Neizkušnemu dekletu je donelo to kakor sladka pesem in je smatrala vse za resnično. Zginila je iz njenega srca podoba poštenega Tomeja, nič več ga ni pogledala in se ga izogibala. Mati in brat sta to opazila in jo svarila, a Anka je vedno zatrjevala, da verjame Robertu, ker govori tako iskreno.

Znanje je trajalo že nekaj tednov. Skrbi so se polastile matere Klare, ko je videla, da se je podala njena hči na nevarno pot.

Nekoč je izostala Anka pozno v večer. Imela je sestanek z Robertom, ki ji je prinesel lep prstan. Anka je bila vsa omamljena od lepega daru, nikdar ni imela kaj takega. Verjela mu je vse, kar ji je pravil o bodoči sreči, ko bosta združena za večno. Robert jo je imel popolnoma v svoji oblasti.

Vsa razburjena od dogodkov tega večera je prišla Anka domu. Našla je mater vso objokano. Vedela je, da je ona povzročila te solze, objela je mater in jo tolažila, češ, Robert ima resnico in je pokazala zlati prstan. A mati je dvignila karajoče prst, otožno pogledala razburjeno Anko in rekla: „Anka, Anka, zapomni si, da se boš kesala, a tedaj bo prepozno.“

(Dalje sledi.)

množi število proletariata; beži iz dežja pod kap, iz ene bede v drugo, še večjo.

V teh težkih časih je treba mnogo ljubezni in svetega navdušenja. Le v ljubezni in idealizmu je mogoča požrtvovalnost. Ali naj pustimo te naše zelene livade, te pestre travnike, te lepe njive, ki so jih naši očetje tako pridno obdelovali in jih nam zapustili kot dedščino? Ali naj se odpovemo svoji zemlji, ki so jo naši očetje branili dolga stoletja proti vsakemu sovražniku? Ali naj se izneverimo svoji domači grudi, prepojeni z znojem naših pradedov, namočeni z njihovo srčno krvjo? Ne. Nikdar. Ceniti jo hočemo kakor punčico svojega očesa in ji zvesti ostati do groba.

To ljubezen in to zvestobo do domače zemlje pa je treba enkrat očitno pokazati. Treba je, da to ljubezen do kmetske grude z nova vnamemo in učvrstimo v svojem srcu. To nalogo bo imel **prosvetni dan kmetskega ljudstva**, ki ga priredi Slov. krščansko-socialna Zveza za Koroško (matica naših izobraževalnih društev) na **binkoštni pondeljek v Šmihelu nad Pliberkom**.

Mirno in stvarno se hočemo pogovoriti o naših stanovskih težnjah. Posvetovati se hočemo, kako odpomoči naši sedanjí hudi gospodarski krizi. Moči svoje hočemo strniti, prepričati se s krepko stanovsko zavestjo, navdušiti se za lepi kmetski stan. Resnemu delu bo posvečen prvi in glavni del prosvetnega dneva kmetskega ljudstva. Pa tudi skupno razvedriti se hočemo. Vsaj moramo itak dosti trpeti; smo torej potrebni poštenega veselja. Tega nam bo v obilni meri nudila domača, prekrasna pesem ter dobro izurjeni igralci na odru.

Prosvetni dan kmetskega ljudstva v Šmihelu bodi nekak kmetski dan, dan za nas, manifestacija kmetske, stanovske misli.

Zato slovenski koroški kmetje: možje in mladeniči, žene in dekleta Podjunske doline kakor ostale Koroške na binkoštni pondeljek vsi brez izjeme v Šmihelu na naš dan, prosvetni dan kmetskega ljudstva.

Začetek ob 9. uri dopoldne, in bo:

1. Sv. maša s pridigo.
2. Shod na prostem z govorom: „Kmet temelj naroda in države“.
3. Zborovanje za moške s predavanjem: „Kaj zahteva današnji čas od kmeta“.
4. Istočasno zborovanje za ženske s predavanji: „Vzor slovenske kmetske matere“ in „Slovensko kmetsko dekle“.
5. Popoldne ob 4. uri pevski koncert in znana narodna igra.

Nihče, ki ljubi količkaj našo zemljo in živi pod kmetsko streho ter ga redi domača gruda, naj ne ostane doma. V večjem številu zbrani bomo obnovili ljubezen do kmetskega doma in rodne grude in bomo zadobili novega navdušenja, da bomo vstrajali tudi v današnjih težkih časih na domu naših očetov. Naj živi ljubezen do naše domače kmetske grude!
S. K. S. Z. za Koroško.

POLITIČNI PREGLED

Deželni zbor. Prvo zasedanje je bilo sklicano zadnji hip, ki ga določa ustava, na 30. dan po volitvah. Deželni zbor je otvoril prejšnji prvi podpredsednik Lukas. V začetku se spominja deželnega poslanca in nekdanjega deželnega glavarja Grögerja, ki je 19. majnika umrl, in ugotovlja, kakšna zguba je zadela soc. dem. stranko. V znak sožalja so vsi poslanci stoje poslušali žalnico. Po zaobljubi se je izvolilo predsedstvo, za katero pa so se tri največje stranke že vnaprej medseboj dogovorile, da je volitev bila samo formalna izvedba dogovora. Predsednik je Lukas Lukas (soc. dem.), prvi podpredsednik je Sattler (Landbund), drugi dr. Reinprecht (Einheitsliste). Imeli bi se sestaviti tudi odbori, a ker se niso, se je prva seja zaključila.

Avstrija. Ob velikem zanimanju prebivalstva se je sestala nova narodna skupščina. Predsednikom je bil ponovno izvoljen Miklas, za drugega predsednika posl. Eldersch (soc. dem.), za tretjega predsednika dr. Waber (vsenemec). Nato so se izvršile volitve glavnega odbora, ki se je sestel po seji, da razpravlja o demisiji vlade in o volitvi nove vlade. Novo izvoljeni glavni odbor obstoji iz 17 članov (prej 24), in sicer so v njem zastopani kršč.

cialci z 8, soc. demokratje s 7, velenemci in Landbund s po 1 zastopnikom. Na seji glavnega odbora, ki se je vršila po seji skupščine je predlagal poslanec Fink, da se imenuje za zveznega kanclerja zopet dr. Seipel, ki se mu naj poveri sestava nove vlade. Dr. Seipel je volitev sprejel in stavlil predlog, da se nova vlada sestavi sledeče: Zvezni kancler dr. Seipel, podkancler Hartleb, prosvetni minister Schmitz, minister za socialno skrbstvo dr. Resch, finančni minister dr. Kienböck, poljedelski in gozdarski minister Thaler, trgovinski minister dr. Schürff, vojni minister Vaugoin. Dr. Dinghofer je bil izvoljen za ministra brez portfelja in bo pozneje dobil ministrstvo za pravosodje. Ta lista je bila sprejeta z 9 proti 7 glasovom. — Narodna skupščina ima 6 ženskih poslancev, vse od soc. demokratične stranke. Pri konstituiranju so nosili kršč. socialci bele nageljne, soc. demokratje rdeče, vsenemci plavice (pezdec), Landbund pa je prišel v deželskih oblekah. Nova oseba je edino Hartleb kot podkancler, za katero mesto se je boril Šumi, so ga štajerski kmetje odbili in prodrli s svojim kandidatom. Rojen je leta 1886 v Št. Jurju pri Neumarktu na Štajerskem kot kmečki sin ter postal l. 1919 dež. poslanec. Bavil se je posebno v vprašanji združništva in posojilništva. — Dr. Seipel je poročal obširno o vladinem programu, ki se mora opirati na sodelovanje vseh slojev. Gospodarska vprašanja se dajo rešiti le na podlagi sporazuma delodajalcev in delojemalcev, deželskega in mestnega prebivalstva. Glöckel, soc. demokrat je izjavil, da opozicija te vlade ne more podpirati, ker se je stvorila edino iz tega razloga, da omeji vpliv delavstva in nastavljenecv ter obkroži soc. demokracijo. Ostro je napadal vlado radi tega, ker sta v vladi ministra Vaugoin in Schmitz, kar smatra za provokacijo vsega delavstva. Dr. Wottawa, vsenemec, je izjavil, da so vsenemci iz prepričanja vstopili v vlado in hočejo sodelovati v interesu vsega ljudstva. V toplih besedah se je spomnil anšlusa. Dr. Schönbauer je izjavil za Landbund, da bi za njegovo stranko bilo taktično bolje, ne vstopiti v vlado. Vstopili pa so radi tega, da stvorijo vlado delovno večino, ker je potrebno da zastavijo vsi dela voljni svoje moči v prid narodu, od katerega so voljeni.

Inozemstvo.

Konferenca Male antante. V popolnem soglasju so se zopet razšli ministri zunanjih zadev Češke, Romunije in Jugoslavije, ki so bili zbrani v Jachimovu. Na posvetovanju je poročal vsak minister o zunanjepolitičnem položaju svoje države in se dotaknil prašanj, ki se njegove države najbolj tičejo. Dr. Marinkovič, minister Jugoslavije, je poročal tudi o italijanskem sporu, ki ga je imenoval samo majhen incident, ki bo v kratkom na miren način poravnani. Rumunski zunanji minister Mitilineu je pojasnil značaj italijansko rumunskega pakta o prijateljstvu. Naglašal je, da ostane Rumunija čvrsta ob Mali antanti, do katere jo veže zaupanje. V popolnem soglasju so izdali ob zaključitvi konference sledečo izjavo: Po končanem splošnem razmotrivanju o položaju so prešli vsi zunanji ministri na splošna vprašanja, ki zanimajo vsako od trojice držav. Debata o vseh problemih in prašanjih se je vodila v duhu pristranskega prijateljstva in vdanosti vodilni ideji politike treh držav Male antante, ki se že sedem let redno sestajajo, kar je že toliko doprineslo k ohranitvi miru v Evropi. Vsi ministri so ugotovili, da je pogrešena vsaka misel, da se države Male antante ne bi strinjale in o čemer se toliko piše. Mala antanta je tekom zadnjih let uspešno in dostojno izvrševala mednarodno politično funkcijo v interesu ohranitve splošnega miru. Zveza Male antante je prestala svoje preizkušnje v najtežjih razmerah. Ustanovila se je vsled skupnih življenskih interesov svojih treh članic za spoštovanje pogodb in mednarodnih obveznosti. Vse tri države smatrajo za svojo dolžnost, da ostane Mala antanta čvrsta solidna in trajna in da čvrsto zasleduje svoj smoter: mednarodni sporazum, skupno sodelovanje s sosedami, politično konsolidacijo v smislu ideje in načela Društva narodov. — Vzporedno s konferenco Male antante se je vršila tudi konferenca novinarjev, ki jo je otvoril predsednik Jugoslovenskega novinarskega združenja Franc Smodej. Glavno delo te konference je bilo prenešeno v komisije, ki raz-

pravljajo o organizatoričnih in tehničnih vprašanjih.

Gospodarska konferenca v Ženevi. Ob navzočnosti strokovnjakov skoro iz vseh držav se je vršila gospodarska konferenca v Ženevi, ki sicer ne bo predrugačila stanja, a je vendar spoznala vzroke povojne gospodarske krize in povdarjala sredstva za njeno pobijanje. Navzoči so bili prvokrat tudi Rusi, katerih načelnik Ossinski je zahteval, da se črtajo vsi vojni dolgovi in povišajo industrijske plače. Potegnil se je za 8 oz. 6 urni delovnik v rudokopih in škodljivih podjetjih. Odstraniti je želel odredbe, ki se nanašajo na prosto izseljevanje in useljevanje ter odpravitve vseh mandatov v kolonijah. Bil je za vpostavljenje rednih odnošajev pri kreditnih pogajanjih napram Rusiji in za splošno razorožitev. Seveda je bilo veliko držav proti takim zahtevam. Predsednik Theunis je pa označil kot posebno važen in aktualen problem trgovinsko in carinsko politiko in vprašanje mednarodnega sporazuma industrijalcev. Francoz Loucheur je naglašal, da so združene države Evrope, o katerih se je že pisalo, pod sedanjimi razmerami nemogoče, omilijo pa naj se carine ter poenostavijo. Vendar ima do tega pravico le posamezna država. Dejstvo pa je, da ima razkosana Evropa po vojni 11.000 km več carinskih meja nego pred vojno in da te znatno pripomogajo k podražitvi vseh potrebščin. V splošnem se je govorilo o nesorazmerju med produkcijo in trgovino v povojni dobi, prekinitvi in oviri mednarodnih gospodarskih odnošajev in težavah pri ustanovitvi novih trgovskih potov. Obubožanje znatnega dela Evrope izvira iz tega nezdravega gospodarskega položaja in zrcali se to v finančnih razmerah posameznih držav. Tudi spremembe mej so mnogo vplivale v slabem smislu na mednarodno gospodarsko življenje, med narodi pa se vedno znova pojavlja želja, da bi se gospodarsko osamosvojili in si pridobili novih trgov za svoje proizvode. Konkurenca na tržiščih pobija cene, zvišanje proizvodnje se omejuje. Konference se je bavila v prvem delu z gospodarskimi neprilikami v trgovini in industriji, v drugem o ovirah, ki se stavijo trgovini potom izvoznih in uvoznih tarifov, davkov in drugih omejitev, v tretjem pa o poljedelskih problemih, o katerih je poročal zastopnik Jugoslavije. Gotovo so konference velike važnosti, zlasti z znanstvenega stališča, vendar se vsled varstva samostojnosti, ki jo vsaka država povdarja, ne more vedno doseči to, kar bi bilo iz zgolj gospodarskih ozirov najkoristnejše.

DOMAČE NOVICE

Avtopromet Celovec—Bela. Od srede majnika se vrši reden avtopromet iz Celovca preko Grabštajna—Galicije—Miklavca—Železne Kaple v Belo. Avto je last g. Kollmanna, voznik je g. Petrik. Avto pelje iz Celovca vsak dan ob 8, 13.58 in 18.50 in dospe v Belo od 10.05, 15.58, 20.50. Iz Bele vozi ob 6.10, 11.40, 16.40, in doseže Celovec ob 8.05, 13.40 in 18.40. Stane pa iz Celovca do Št. Jakob ob cesti 70 g, do Grabštajna 1 S, do Galicije S 2.20, do Miklavca 3 S, do Železne Kaple S 3.50 in do Bele 5 šilingov.

Z dežele. Mesec majnik je prinesel kmetom pozdrave od davkarije — plačilne naloge. Vsled slabih gospodarskih razmer je res marsikdo s plačilom zaostal za proteklo leto, a davkarija ne pozna obzirov: zato ima eksekutor dosti posla, da zarubi kar od hiše do hiše. Brutalno postopanje davčne oblasti, posebno sedaj spomladi, ko je za kmeta najbolj neugoden čas, ko v marsikateri hiši ni groša, še manj šilinga, povzroča upravičeno razburjenje. A davkarija ne vpraša nič, jeli denar tukaj ali ne, plačaj, ali zarubi ti žival. Država pač pozna kmeta, če je treba, da plača davke, a ne skrbi, da bi kmet mogel živino po primerni ceni prodati. Če kmet letos ne more plačati davkov, jih bo prihodnje leto; če mu pa presilnim potom prodajo živino in spraznijo hleve, jih bo prihodnje leto še težje. Živina še vedno nima prave cene, davki so še vedno visoki, vsako leto neznosni, dohodkov posebno spomladi ni nobenih, a ravno v tem neugodnem času se davki iztirjujejo. Nj čuda, da vsled neugodnih gospodarskih razmer kmet obrača hrbeč vladnim strankam. Seveda se dogodi tu in tam eksekutorju neljuba pomota, da rubi posestnika za

znesek, ki ga je že plačal in mu s črno na belem dokaže, da mora z dolgim nosom oditi. — Tu in tam si pomaga kdo s tem, da sam doma zakolje živino in razproda meso: pomagano je vsem, kmeti dobijo nekaj več kot bi prodali mesarju in tudi delavstvo kupi meso po nižjih cenah kot v mesnici. Seveda na ta način dobiček, ki ga vtakne mesar, ostane na deželi. Zato je umevno, da so mesarji na svojem občnem zboru odobraval predlog, naj se kmetom klanje živine doma enostavno prepove. To se pravi, kmet naj bi bil primoran prodati mesarju živino po cenah, ki jih bo on narekoval.

Florijan Gröger. Dne 19. majnika je umrl po dolgem bolehanju bivši deželni glavnik Koroške, voditelj soc. demokratične stranke Florijan Gröger. Rojen je bil 10. avgusta 1871 v Šleziji kot sedmi sin čevljarja. Obiskoval je enorazredno šolo in po petih letih prišel z dvanajstim leti k nekemu tkalcu, kjer se je izučil tkalstva. Služil je v različnih krajih in zgodaj razumel položaj delavstva po raznih podjetjih. S politikom se je jel kmalu baviti in ustanavljal lokalne organizacije. Prišel je večkrat radi ostrega pisanja v zapor, kjer se je tudi seznanil z občirno Marxovo knjigo „Kapital“. Bil je samouk in dosegel take uspehe, da je bil vedno dopisnik ali urednik različnih soc. demokrat. listov. Leta 1901 je prišel na Koroško in postal uradnik delavske bolniške blagajne. Leta 1912 je bil izvoljen za državnega poslanca v beljaškem okraju. Tudi leta 1919 je bil državni poslanec in glavni voditelj koroške soc. demokratične stranke, leta 1921 (21. julija) pa je postal deželni glavnik in obdržal to mesto do oktobra 1923. Kot glavnik je rad obiskoval tudi kraje slovenske Koroške in se ni sramoval, prenočevati tudi pri Slovencih. Bil je izvrsten govornik in dober organizator, posebno rad pa se je bavil z žurnalistiko in pomagal pri vseh listih. Bil je odprt značaj in socijaldemokracija zgubi v njemu najboljšega bojovnika.

Hudi kraj. Morda mislite, da se pri nas zastoni pravi hudi kraj. Minilo je že več desetletij, ko so bili naši stari očetje pri neki volitvi tepeni v Št. Štefanu. Neki stari oče je rekel, da bo prodal posestvo, ker to je „šintrgemeinde“ in bil bi to storil, da ga ni pobrala smrt. Da smrt je napravila pri nas mnogo gorja! Možaki, trdni kot skala, močni kot hrast, nevpogljivi v narodnosti so šli drug za drugim v večnost kakor pred časom k volitvam, kjer so jih nemčurji vzmerjali, pretepali in nadlegovali. Lanskega leta v septembru smo pokopali na Dješkah Lukeža Klemena, p. d. Krajnika v Hudem kraju, kmalu za njim v najboljših letih Matija Krala, p. d. Mogovnika. Na pokopališču v Grebinskem kloštru smo pokopali Jožefa Erjaka, bivšega posestnika Kirnikove kmetije in njegovega sina v Hudem kraju. Kdor je poznal kateregakoli izmed hudokrajskih posestnikov, je vedel, da so to korenine, ki doživijo visoko starost, morda radi tega, ker nimajo gostilne, pa še celo pitne vode primanjkuje. Ali v Hudem kraju je bila do zadnjega samo ena stranka in ta je bila slovenska. Za to so glasovali vsi vedno soglasno in ostali verni svojemu narodu, današnja mladina pa se vedno sprašuje, koga bi volili. Berejo malo, zategadelj nič ne vejo, pa po današnjem šolskem sistemu menda nič preveč ne znajo.

Hodišče. Malo se oglašamo, ker imamo preveč dela; zaspali pa vendar še nismo. Pri volitvah smo se precej dobro držali in napredovali za 35 glasov. Imamo pa tudi kandidata, ki je v naši sredi in smo mu izkazali svojo hvaležnost! Tudi zborovanje smo imeli, kakor vse druge stranke. Komunistom pa še besede niso dali in zato se rekli, da pridejo v drugič, v petek pred volitvijo. In res so jim šli na limbo, ker proti večeru so prikoraliki pristaši Landbunda pod vodstvom eksbürgermajstra iz Ribnice, moža, ki se vtika v vse zadeve v Hodišah, ki ga čisto nič ne brigajo. Seveda, ko so zvedeli, da komunisti sploh ne bodo zborovali, so jo morali odkuriti z dolgimi nosovi, pa so pozneje šturmalili glažke in steklenice ter praznovali zmago nad odvrnjeno rdečo nevarnostjo. Vse bolj pametno so se vedli socialisti, ki so agitirali vztrajno, vendar potihoma. Samo enkrat so se nekoliko razvneli, ko so namreč dali svojemu voditelju in Listenführerju, ki je preskočil v tabor Landbunda, „Abfertigo“, ki pa države ali davkoplačevalcev ni nič stala. Konec volilne komedije pa je bil, da je naša stranka združila na svoji listi 46%

vseh oddanih glasov, dočim jih je imela pri zadnjih volitvah samo 39%. — Naše izobraževalno društvo „Zvezda“ je napravilo dva izleta: dne 4. maja h Kanonarju, 8. pa k Cingelcu. Obkrat se je predstavljalo Kristusovo trpljenje. V nedeljo dne 15. majnika pa smo imeli zadnjo predstavo v letošnji sezoni; igrala se je na splošno željo „Moč uniforme“. Igralci so svoje vloge izvrstno rešili, tudi naš režiser, ki je moral v zadnjem hipu igrati vlogo krojača Cvirna, ker je pravi igralec obolev. Zdaj nastopi dramatični odsek 3 mesečne počitnice. Kot prva predstava po počitnicah pa se pripravljajo neka velika narodna igra. Zdaj pa zdravi ostanite in pa radi se imejte, mi pa gremo na Sommerfrisch, ker so počitnice. Na zdar!

Št. Jakob v Rožu. (Nov gasilni dom.) V nedeljo ob 2. popoldne se je blagoslovil novi gasilni dom na Reki. Na pročelje lepe stavbe je g. Peter Markovič naslikal patrona brambovcv sv. Florijana v naravni velikosti. Napis pod njim „Bližnjemu v pomoč“ pove čemu je sezidan. Redka slovesnost in lepo vreme je privabilo veliko ljudi iz bližnjih in daljnih vasi Roža. Slov. prostov. požarna bramba je bila udeležena z 70 brambovcv v kroju. Pred blagoslavljanjem je zapel moški zbor „Molitev“. Po blagoslavu je za požarno brambo mnogozasluzni, požrtvovalni načelnik g. Franc Lepušič v daljšem, dobro zamišljenim, navdušenim govoru o pomenu in namenu požarne brambe. Primkova Micka je v vezani besedi pozdravila številne udeležence slovesnosti. Po odpeti pesmi „Domovina mili kraj“ se je začel zabavni del s srečolovom, licitacijami, godbo itd. Požarna bramba Št. Jakob je s tretjim gasilnim domom pokazala, da je vzlic 42 let obstoja, še vedno mlada v delu za blagor bližnjega.

St. Vid v Podjuni. (Razno.) Z neke strani se je sprožila misel, da bi se pričelo v naši občini odnosno šentviški župniji z izsuševanjem. Močvirnatih travnikov je pri nas res zelo veliko. Ravnila med Št. Vidom in Št. Primožem bi prišla za izsuševanje najbolj v poštev. Pomagala pa bo tudi dežela iz melioracijskega fonda, kadar pač pridemo na vrsto. S tem bi se pridobilo veliko rodovitnega polja, ki bi bilo gotovo najrodovitnejše. Zdaj raste kisla trava, potem pa bo valovilo zlato žito. Misel je prav dobra in je le želeti, da bi se tudi vresničila. — Splošno se šentvidčani pritožujejo čez lesne tatove in tuhtajo, kako bi jim prišli uspešno v okom. Lahko jih imenujemo tatove, ker običajno ne vprašajo — niso vsi enaki in ti niso tatovi, ker jemljejo z dovoljenjem — ali smem pobrat i sušice in jih spraviti, temveč si dovolijo kar sami in ne sekajo samo to, kar bi dovolil gospodar, temveč tudi debela drvesa in včasih pade po nesreči tudi kako zeleno. Eden se je celo tako delač osmelil, da je naložil na voz v gozdu kar scepčena in zravnana drva. Mi vemo, kdo je bil, on pa tudi. Veliko je kočarjev tu okrog in mi razumemo, da si drv ne moreje kupiti, ker zasluzijo komaj za hrano, ali običaj je ta in lepo bi bilo, če bi prišli k lastniku gozda in ga prosili za sušice. Posestnik bi jim napravljena drva še sam zvozil in bi obenem videl, da se nipočila dovoljena meja. Utrdilo bi se medsebojno zaupanje. Sploh je to zadeva zaupanja. Drug na drugega smo navezani in drug drugemu bomo pomagali, ali poseganja v tujo lastnino brez dovoljenja si vendar ne želimo.

Celovec. (Razno.) Italijanski konzulat v Celovcu je naznanil, da so vse vesti o nevarnosti vojne neosnovane. Italija je miroljubna in želi v miru delati. — Zbornica za trgovino, obrt in industrijo javlja, da se vrši prihodnje mojstrske skušnje začetka julija. Prošnje se vlagajo do 4. junija na zbornico. Knjigovodstvo v to svrhu se prične 23. majnika. — Mestna šolska klinika, ki je že nekdanj obstojala, a je vsled pomanjkanja sredstev zaspala, se je zopet oživila. Mestna občina je pristopila s prispevki in zveza zdravnikov je rešila vprašanje ordinacije na ta način, da se zdravniki mesečno menjajo. — Postaja avtoprometa se bo v bodoče nahajala za vse kraje (Celovec—Otok), Žrelec, Wolfsberg, Bela, Škofji dvor na Novem trgu pri kavarni Dorrer. Tu se bo tudi ustanovila prometna pisarna. — Dvorni svetnik in deželni šolski nadzornik v p. Johan Benda je bil od zveznega predsednika odlikovan z zlato kolajno za zasluge za avstrijsko republiko. Ob navzočnosti vodilnih uradnikov koroške vlade se mu je kolajna izročila. —

Uvesti se misli nova avtolinija Celovec—Gradec v okvirju poštne uprave. Bila bi kračja kot železniška zveza. — Generalni ravnatelj „Kärntner banke“ Berger je pridobil na dražbi graščino Ottensheim blizu Linca za 536.016 Š. Ali je sklenil kupčijo zase ali za banko, še ni znano. Graščina je bila hipotekarično zadolžena in je vredna mnogo več. Zbrane slike imajo menda že vrednost nad dve milijardi. Poslojje banke v Celovcu pa kupuje „Bayrische Hypothekenbank“ za 405.000 S. Nekdaj se je kupila ta palača za 400.000 kron. Tudi za beljaški Parkhotel so dobri izgledi za prodajo. — Kopališče na jezuru se je otvorilo 19. t. m. Napravilo se je zopet več kabin ter novi most, ker se je iskazala za povečanje kopališča nujna potreba. Cena znaša 6 Ogrošev, lani 50. — V binškošnih dneh se priredi v Celovcu veliko zborovanje Heimatschutz, katerega počasti zvezni predsednik dr. Hainisch. Da bi se le zopet ne zgodilo tako, kot pred časom v Zili, ko je moral vprašati pri zilskem plesu, kateri jezik da govore ljudje, ki so vprizorili ples. Tako lepo so zamolčali pred najvišjo osebo nas Slovence.

Kazaze. (Razno.) V začetku sušca se je neki mož napil v gozdu mrzle vode in se mu je tako vse zaprlo, da je moral priti zdravnik. Bila je trebušna in črevesna kolika. Ker je tudi žena pila isto vodo, a brez posledic, se domneva, da je mož nalezl bolezen od bolnega konja, ki ga je udril. — Nedavno je pri nalaganju na voz hloed zdrknil in Majriča s koncem udaril čez čelo tako, da je krvavel. K sreči ni poškodoval očesa. — V Humčah pri Petru se je nenadoma udril strop v hlevu s stenami vred in se je junec malo poškodoval. K sreči ni bilo nobenega človeka v hlevu. Razpoklina je že kazala na nevarnost, gospodar je že mislil na popravo, pa ga je nesreča prehitela. Poprava bo sedaj seveda veliko dražja. — Veliko hroščev se je pojavilo. Občina je zapovedala kmetom, da mora vsak nabrati toliko škafov hroščev, koliko desetice birnov posejejo žita. Nanosili so jih iz župnije in Prible vasi okoli 70 škafov v šolo. Leta 1924 jih je naš učitelj prevzel čez 400 škafov. Kaj je naredil z njimi? Zakopal jih je v veliko jamo, pozneje pa porabil za masten gnoj. V Rinkolah je pri otresanju hroščev padel mož z drevesa, ker sta se mu odlomili obe veji v roki in pod nogama. Noga se mu je v kolenu izvinila, kost v roki počila, v prsih ga je bolelo, a že spet hodi in dela. — Sv. Pankracij, Servacij in Bonifacij so se po vremenskem pravilu res skazali za ledene može, ker so prinesli slano, da so rahle rastlince n. pr. vsajene paradizovke in rože pozeble, celo krompir. Mrzla Sofija (ledena kraljica) je pa že malo ponehala z mrazom.

Sv. Martin pri Trušnjah. Zapustila nas pridna Kovačeva Micka v Rutah in si zbrala ženina iz Globasnice Frica Ferro, trgovca z mešanim blagom. Pogrešamo jo vsi, v prvi vrsti utrujeni in od starosti vpognjeni starši, katerim je bila velika opora v bridkih časih, ki jih je imal Kovačev oče že prestati, ki pa se je kljub temu vedno zavedal slovenske narodnosti. Fantu mu je vzela vojna, še ostala dva sta pohabljena, eden na obeh rokah invalid, a je še moral bežati pred nemčurji v Jugoslavijo. Starši obdelujejo sedaj sami polje, a Bog je blagoslovil njihovo delo, izpolnil se je rek, da kaže lepota sivih las v mladosti prav obrnjen čas. Praznih rok je začel oče s svojo ženko gospodariti pri Kovaču kot najemnik, kupil pozneje dve kmetiji in sedaj ima dobro vpeljano, napredno gospodarstvo. Bil je pač trezen, varčljiv in priden in v teh čednostih je vzgajal tudi svoje otroke. Želimo pa Micki in njenemu možu veliko sreče in blagoslova ter upamo, da je bodo tudi sosede v Globasnici veseli.

Šmihel pri Pliberku. (Poroka.) Dne 9. maja t. l. sta se poročila tuhaj France Blažej, posestnik na Letini in Micka Hafner p. d. Krotnikova Podlubičem. Zavednemu slovenskemu paru želimo mnogo sreče!

DRUŠTVENI VESTNIK

K občnemu zboru Slovenske krščansko-socialne zveze za Koroško. V četrtek bo občni zbor S. K. S. Z. K občnemu zboru vabi Zveza vsa društva, da se ga v polnem številu udeležijo. Kolikor so razmere dopuščale, je Zveza, organizacija vseh prosvetnih društev, svojo

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Slovenske krščansko-socialne Zveze za Koroški, ki se vrši v četrtek, dne 2. junija t. l. ob 9. uri dopoldne v navadnih prostorih (Mohorjeve hiše) v Celovcu.

DNEVNI RED:

1. Govor o našem socialnem delu na deželi.
2. Poročilo odbornikov.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti (eventualni predlogi itd).

Opomba: Vsako društvo naj pošlje vsaj dva zastopnika. Ker pa je vobče prosvetno delovanje Zveze važna zadeva za vse koroške Slovence, zato vabi k prav obilni udeležbi ODBOR.

68

dolžnost storila. Kajpada vsled pomanjkanja intelektualnih in materialnih sredstev Zveza tega ni mogla, kar bi rada in bi bilo potrebno storiti. Na društvih je ležeče, da se Zvezi omogoči čim intenzivnejše delovanje, zato pridite na občni zbor, da se o vsem tem pomenimo. Občni zbor Zveze mora biti nekaka anketa o vseh naših zadevah. Pridite torej pionirji izobraževalnega dela, oficirji v prosvetni armadi od vseh društev širom slovenske Koroške in povejte Zvezi, kar veste iz bogatih izkušenj kulturnega delovanja v svojih društvih; rada vas bo Zveza poslušala in kar bo vedela ona, bo radevolje povedala, svetovala in priporočala. — Razveseljivo je, da imamo v naših društvih mnogo izvrstnih talentov iz vrst moške in ženske mladine. Mladine, polne toplega idealizma, navdušene za vse lepo in dobro, ki se zaveda, da je naš obstoj zasiguran le v krepki duševni in gospodarski izobrazbi. Vemo, da so to prosvetni prostovoljci, ki porabijo svoj prosti čas za delo na prostranih njihvah ljudske izobrazbe. Delo, ki sicer ne prinaša blaga niti slave, ampak pogosto le nahvaležnost, očitke, graje in napade. Delo, ki ga vršijo društva, je kulturno delo, to je delo za resnično, pravo srčno kulturo. Kjer resnične srčne kulture ni, tam je poživaljenje in divjaštvo, tam ima še vedno liter in kol ali nož silno privlačno silo. Cilj našega dela je ohraniti naše ljudstvo v ljubezni do starih idealov, do tradicij, ki jih je ohranil naš kmetski dom: narodnost, vero in poštenost. Uspeh pa je zagotovljen le v samoizobrazbi, samopomoči in samovzgoji. Zbrati moramo vse, ki so dobre volje in ki ljubijo naše slovensko ljudstvo, da sodelujejo vsak po svojih močeh na tem polju. Geslo nam mora biti: Učimo sebe in dajmo od tega tudi drugim. — O vsem tem našem delu se moramo pogovoriti na občnem zboru Zveze, za to pridite v obilnem številu. —n—

Bilčovs. (Igra.) Zopet nas je lepa vigred izvabila na prosto in lepega popoldne, dne 8. maja t. l. so nam naša dekleta in fantje predstavili dve igri, in sicer „Jurčki“ povzeto iz dekliškega lista „Vigrd 1926“, ter „Ne kliči vruga“. Vsakdo, ki je igri videl, je odhajal v prezričanju, da imamo med našo mladino še dosti prav dobrih igralških talentov. Vsa čast našim igralcem, posebno pa še onim igralkam, ki so topot nastopile prvič, a so svoje vloge nad vse krasno izpeljale. Pričakujemo, da naše igralce zopet kmalu vidimo.

GOSPODARSKI VESTNIK

Kmečke mesnice.

Živinorejci dobro vedo, da ni mogoče ob vsakem času spraviti živino v promet. Trg je včasih že tako zastal, da ni bilo mogoče spraviti živine v denar, ali pa je zmanjkalo živeža, ki je povzročilo, da se je morala živina prodati. Vsaka prodaja v sili pa silno tlači cene in to vedo posebno dobro mesarji, ki tudi v sili izrabljajo živinorejca. Da se kmet ob takih prilikah ne izroči popolnoma v roke špekulacije, se je izjemoma od oblasti na prošnjo občine dovoljevalo, da se kolje živina v lastnih mesnicah in po nekoliko nižanih cenah spravi v denar. V zadnjem letu se je tudi pokazalo, da

živina nima zadostne cene, da bi prišel kmet do svojega zaslužka, akoravno je prodajal mesar meso za mnogo višje cene, kot je bilo v navadi. Naravno, da je na ta način odnesel dobiček ne kmet, ki se je trudil skozi leta za rejo živine, ampak mesar, ki je v par dneh razprodal živino. Konsumenti so morali plačevati drago meso, mesar pa se je izgovarjal, da je temu kriv kmet, in v resnici se je vsa nevolja konsumenta obračala na kmeta, ki ni imel časa, se braniti tega neopravičenega napada.

Kmečke mesnice, ki so se ustanovile v slučajih sile, so imele svojo gospodarsko upravičenost. Vplivale so lahko na cene in sicer na ta način, da se je morala cena mesa znižati pri mesarjih, kar je povečalo krog konsumentov, ali pa spravilo v promet živino, ki ni imelo nobene tržne cene vsled prenasičenosti trga ali zastoja v trgovini sploh. Predpogoj seveda ostane, da se najde primerno število kupcev mesa in ravno ta konsum mesa bi se lahko v veliko večji meri povečal, ako bi imelo kmetijstvo lastne mesnice. Do sedaj je na kmetih navada, da zakoljejo po zimi primerno število svinj, ki jim dajo mesa in masti za celo leto. Drugega izhoda za kmeta seveda ni, ker nima primernih naprav, da bi se meso shranjevalo in konserviralo tudi po leti, zato pa mora prekajeno svinjsko meso ostati do prihodnje kolje. Napravi se kakor hoče, tudi dobro prekajeno meso pride ob vročih dneh poletja v nevarnost, da se preveč osuši, zgubi na tečnosti ali pa celo zaredi črve. Čim postane toplo, že nima sicer dobro svinjsko meso onega okusa, kot v početku in akoravno se je na kmetih samo za priboljšek in v nedeljah, se vendar ne more trditi, da bi bilo boljše od svežega govejega mesa. In to svežo, govejo meso bi se lahko nabavilo potom zadružnih mesnic tudi po leti in bi ne prišlo dražje kot vporaba svinjine. Vsak kmet bi si lahko izračunal stroške, ki jih bo rabil za nabavo mesa in temu primerno prodal nekaj svinj. Vsled razločka cen med svinjami in živino bo še vedno nekaj dobička, kmečkemu ljudstvu pa bi se nudila neka sprememba v hrani, ki bi dobro vplivala na kmečko prebivalstvo, ki se često pritožuje nad slabo prehrano.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Pogumna francoska letalca Nungesser in Coli sta se podala z letalom „Bela ptica“ na pot preko Atlantskega morja v Ameriko. Te poti z letalom še ni nihče napravil, zato je ves svet z zanimanjem čakal uspeha drznega poleta. Toda oba letalca sta neznanokje izgubila in je skoro gotovo, da sta plačala svoj pogum s smrtjo na morju. — Graška univerza je obhajala 100 letnico svojega obstoja. Pri tej priliki je bil navzoč zvezni predsednik in zastopniki univerz iz vseh krajev. Častnim doktorjem je bil imenovan med drugim predsednik in Hindenburg. — V Beogradu je bil 15. t. m. večji potres, ki je napravil zlasti na visokih poslopih precejšnjo škodo. V okolici je bilo tudi nekaj človeških žrtev. Posebno je trpel Gornji Mileovac. — Francoski predsednik Domergue je bil na Angleškem, kjer se je unovič povdarjala prijateljska vez med Francijo in Angleško. Gotovo bo ta korak pomagal tudi za pomirjenje italijansko-jugoslovanskega odnošaja.

Pomladni celovski sejem. Prignalo se je 41 volov, 93 krav, 17 telic, 612 svinj, 3 ovce, 2 kozi in 138 konjev. Prodalo se je 35 volov po 1—1.20 S, 78 krav po 70 g—1.30 S, 17 telic po 1—1.10 S, 581 svinj po 2—2.60 S, 3 ovce po 60 g za kilogram žive teže. Koze po 20—30 S komad, konj sploh nobeden. Za težke konje se je ponujalo po 600 do 1000 S, za lahke od 200 do 500 S.

Brezhibni

blagovni ostanki po teži

najmanj 8 metrov dolgi, za vsako vrsto perila, tudi dvojno široki, tudi v obrisačah po 6½ šilinga za kilo t. j. daleč pod normalno ceno za meter.

Vzorci brezplačno.

Gebr. Reichart,

ustanovljeno 1890. Baumwollwaren - Fabrikation Dornbirn, Vorarlberg.

61

Obhajilne sveče

navadne in okinčane, s slovenskim napisom priporoča trgovina s svečami

64

Siebert, Celovec,
Stauderhaus.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Sinči vasi s sedežem v Dobrli vazi, r. z. z. n. z., ki se vrši dne 29. majnika 1927 ob 2. uri popoldne v uradnih prostorih v Dobrli vasi.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo odbora o nastavitvi zlate bilance s 1. I. 1926.
3. Odobritev zlate začetne bilance.
4. Poročilo in odobritev računskega zaključka za 1. I. 1926.
5. Delitev čistega dobička.
6. Slučajnosti.

Če občni zbor ob določeni uri ni sklepčen, se vrši isti dan eno uro pozneje drug občni zbor, ki je pri vsakem številu združnikov sklepčen.

O d b o r.

71

Vabilo

na

V. redni letni občni zbor

Zveze koroških zadrug v Celovcu, r. z. z. o. z., ki se bo vršil v četrtek, dne 2. junija 1927 ob 13. uri v Mohorjevem domu v Celovcu.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrjenje računskega zaključka za preteklo poslovno leto.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Sklepanje o obrestovanju deležev.
6. Slučajnosti.

V Celovcu, dne 18. majnika 1927.

NAČELSTVO.

69

VABILO

na

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Pliberku, registrirane zadruge z neomejeno zavezo, ki bo na binkoštni torek dne 7. junija 1927 ob 10. uri dopoldne v uradnih prostorih pri Brezniku v Pliberku.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o lanskem občnem zboru. — 2. Pismeno poročilo odbora o nastavitvi zlate začetne bilance s 1. I. 1926. — 3. Odobritev zlate začetne bilance. — 4. Poročilo načelstva in nadzorstva. — 5. Čitanje revizijskega poročila. — 6. Odobritev računskega zaključka za leto 1926. — 7. Sprememba pravil. — 8. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi vse zadružnike NAČELSTVO.

70

VABILO

na

OBČNI ZBOR

posojilnice Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

ki se vrši

dne 9. junija ob 9. uri zjutraj v posojilničnih prostorih Pavlič. ul. št. 7 v Celovcu.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o letnem računu.
2. Volitev odbornikov.
3. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

72